

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211059
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119211059.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. č. XXX, XXX XX R., právne zastúpenej: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 3.948,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 8Csp/137/2019-111 zo dňa 10.07.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.947,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.12.2021 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 60 eur, splatných vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s úhradou čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Druhým výrokom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazať žalovanú zaplatiť mu sumu 3.948,29 eur s príslušenstvom ako pohľadávku vzniknutú na základe zmluvy o pôžičke evid. č. XXXXXXXX / XXXXXXXX./, ktorú uzavrel jeho právny predchodca so žalovanou dňa 03.07.2015, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 4.000 eur. Keďže žalovaná si neplnila svoje povinnosti uhrádzať mesačné splátky, dňa 19.11.2016 bol úver zosplatený. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila tak, že má šesť nezaopatrených detí, z toho dve majú ťažkú diagnózu, jej finančná situácia je nepriaznivá, nepokrýva ani základné potreby, žiadala o splátkový kalendár so splátkami vo výške 20 eur mesačne. Tiež vzniesla námietku premlčania.

3. V priebehu konania došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobcu, o čom súd prvej inštancie rozhodol uznesením č. k. 8Csp/137/2019-83 zo dňa 27.02.2020.

4. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 497 Obchodného zákonníka; § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 9; § 517 ods. 1, 2 a § 565 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., ako aj § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zistil, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., a žalovaná uzatvorili dňa 03.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX /XXXXXXX/ (ďalej iba „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 4.000 eur s ročnou úrokovou sadzbou 27,40 %, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 60. splátkami po 116,59 eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa činili 2.995,40 eur. RPMN a odplata bola uvedená vo výške 27,40 %, priemerná hodnota RPMN činila 18,24

% a najvyššia prípustná výška odplaty 27,66 %. Prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2015, ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola stanovená v mesiaci júl 2020, t.j. 20.07.2020. Právny predchodca žalobcu dňa 28.09.2016 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 337,11 eur do 05.11.2016 a upozornil ju, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude právny predchodca oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná si zásielku s upomienkou prevzala dňa 05.10.2016. Listom zo dňa 26.11.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.959,13 eur.

5. Z prehľadu splátok a úhrad prvoinštančný súd zistil, že žalovaná mala uhradiť žalobcovi sumu 5.252,24 eur, pričom uhradila sumu vo výške 1.305,15 eur; dlžný zostatok 4.402,70 eur pozostávajúci z dlžných splátok a zostatku istiny, ako aj zmluvnej pokuty a nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 1,20 eur žalovaná neuhradila. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu vo výške 454,41 eur.

6. Prvoinštančný súd vyhodnotil zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko ju právny predchodca žalobcu uzatváral ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj zmluvných podmienok bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto predmetný právny vzťah posúdil podľa príslušných ustanoví Občianskeho zákonníka, keďže je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

7. Konštatoval, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol platne právny vzťah a to na základe zmluvy o úvere, podľa ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4.000 eur, ktoré mala žalovaná splatiť v pravidelných mesačných splátkach. Keďže žalovaná riadne a včas neplnila svoj záväzok, právny predchodca žalobcu dôvodne pristúpil k zosplateniu úveru po tom, čo žalovanú vyzval na zaplatenie dlžných splátok. Žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania so splatením splátky č. 12 splatnej dňa 20.07.2016. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná na súde dňa 21.06.2019, t.j. v rámci trojročnej premlčacej doby od splatnosti splátky pre ktorú došlo k zosplateniu celého úveru, súd považoval námietku vznesenú žalovanou za nedôvodnú.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 3.947,09 eur, t.j. sumu omeškaných splátok a zosplateného zvyšku istiny úveru. Priznanú istinu uložil žalovanej zaplatiť spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania, a to od 01.12.2016 (po uplynutí 5 dní od odoslania oznámenia o zosplatení). S poukazom na § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanej priznané sumy splatiť v mesačných splátkach, ktorých výška predstavuje cca 51 % výšky pôvodnej splátky. Rozhodol tak vzhľadom na pomery žalovanej. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP a žalobcovi, ktorý mal neúspech v nepatrnej časti v pomere k žalovanej, priznal plnú náhradu trov konania s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením.

10. Proti uvedenému rozsudku, a to okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Vyslovila svoj nesúhlas s tým, ako súd prvej inštancie vyhodnotil námietku premlčania. Uviedla tiež, že pri samotnom schvaľovaní úveru právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Finančná situácia žalovanej je dlhodobo nepriaznivá, a to už z predúverového obdobia. Žalobca nedostatočne skúmal bonitu žalovanej a zisťovanie údajov potrebných na posúdenie schopnosti splácať úver. Bez toho nebolo možné urobiť záver o tom, či žalovaná je alebo nie je schopná požadovaný úver splácať. Preskúmanie výdavkov žalovanej, aj prípadným nahliadnutím do databáz bánk a sociálnej poisťovne nie je dostatočné, lebo jej záväzky nemuseli vyplývať iba z týchto verejných databáz. Žalobca pri overovaní bonity žalovanej pri poskytnutí predmetného úveru nemal k dispozícii všetky relevantné údaje o výške jej reálne dosahovaného príjmu vrátane údajov o výške jej výdavkov, čím došlo k naplneniu hypotézy právnej normy ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ, na základe ktorej je potrebné posúdiť konanie žalobcu ako hrubé porušenie jeho povinnosti overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Dôsledkom toho sa predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a od spotrebiteľa nemožno požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a nemožnosť požadovať jednorazové splatenie úveru, žalovaná by mala vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru vo výške 4.000 eur, preto žalobu v časti uplatneného príslušenstva pohľadávky by mal súd zamietnuť. Žalovaná uhradila z poskytnutého úveru vo výške 4.000 eur sumu celkom vo výške 1.305,15 eur, teda uhradila 11 splátok vo výške 116,59 eur, splatných od augusta 2016 (správne má byť 2015) do júna 2016 a zo splátky za júl 2016

uhradila 22,66 eur. Vyslovila názor, že žalobca má nárok len na nesplatenú istinu úveru, ktorej splatnosť nenastala, súd preto mal žalobu o jej zaplatenie ako predčasne podanú zamietnuť. Poukázala na § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 ZoSÚ, podľa ktorého, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Svoj názor podporila rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.03.2020, sp. zn. 3Co/153/2019. Tiež považovala za zmätočné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie tvrdiac, že námietka premlčania nie je dôvodná. Listom zo dňa 26.11.2016 bol úver zosplatený ku dňu 19.11.2016 a predžalobnou upomienkou mala byť žalovaná upozornená na možnosť zosplatenia úveru pre prípadne nezaplatenie úverovej splátky dňa 20.07.2016. Žaloba bola podaná na súde dňa 21.06.2016. Mala preto za to, že rozsudok sa opiera aj o nesprávne právne posúdenie veci a navyše žaloba bola podaná predčasne. Námietku premlčania je potrebné posudzovať podľa § 54 ods. 2, § 100 ods. 1 a § 103 OZ. Z uvedených dôvodov preto rozsudok trpí vadou, pre ktorú je nepreskúmateľný. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne odvolací súd a prizná žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 100 %.

11. K odvolaniu žalovanej sa žalobca nevyjadril.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

13. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS/78/05).

14. Keďže odvolanie žalovanej, ktoré odvolací súd posúdil podľa jeho obsahu, nesmeruje proti výroku II., ktorým súd prvej inštancie v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, uvedený výrok rozsudku súdu prvej inštancie nadobudol v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP právoplatnosť.

15. Odvolací súd sa preto v ďalšom zaoberal vyhodnotením, či súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu, o ktorom rozhodol vo výroku I., ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.947,09 eur s príslušenstvom a či správne rozhodol výrokom o trovách konania označeným ako III.

16. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, a to Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 03.07.2015, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 4.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 60 mesačných splátkach vo výške 116,59 eur. Uvedenú zmluvu súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú. No pri rozhodovaní o žalobe opomenul náležite sa zaoberať tým, či táto zmluva spĺňa, alebo nespĺňa všetky kritéria, vyplývajúce z ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj či aplikoval ustanovenia z.č. 250/2007 Z.z. na ochrane spotrebiteľa. Odvolací súd dodáva, že aj keď pohľadávka uplatnená z uvedenej Zmluvy bola postúpená na žalobcu, svoj charakter nezmenila. Toto vyplýva z ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Hmotnoprávna úprava, ktorá umožňuje postúpenie pohľadávky, teda nič nemení na charaktere postúpenej pohľadávky. Zmena subjektov podľa citovaného ustanovenia OZ okrem zmeny na strane oprávnenej osoby, nemá za následok zmenu obsahu samotného záväzkového vzťahu. Platí zásada, že postavenie povinného dlžníka nemôže byť postúpením pohľadávky zhoršené. Teda ani tým, že došlo k postúpeniu pohľadávky sa spotrebiteľský charakter daného zmluvného vzťahu nezmenil a stále je ho treba vyhodnotiť ako spotrebiteľský.

17. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišuje zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1 - 4 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ďalej len OZ).

18. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľné podmienky“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 1 - 3, 5 OZ).

19. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliada len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 OZ).

20. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§101 OZ).

21. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 OZ).

22. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak nespĺňa kritéria ods. 1 pod písm. a-g § 11 z. č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy a rovnako je to aj pri hrubom porušení povinnosti posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 cit. zákona.

23. Neuvedenie zákonných náležitostí v zmluve o úvere môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky ustanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 Smernice 2008/48.

24. Zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (viď rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 09.11.2016 vo veci C-42/15).

25. Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 CSP).

26. Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz (§ 295 CSP).

27. V odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých

dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu (§ 220 ods. 2, 3 CSP).

28. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci, o ktorej sa uplatňuje žalovaná pohľadávka, neriadil dôsledne vyššie uvedeným. Vo veci síce správne konštatoval, že Zmluva, uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, je zmluvou spotrebiteľskou, no žalovanej ako spotrebiteľke neposkytol náležitú ochranu, vyplývajúcu z vyššie uvedených zákonov. Predovšetkým sa nezaoberal tým, či Zmluva obsahuje všetky zákon predpísané náležitosti, či nie je potrebné ju vyhodnotiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú, či nárok, uplatnený žalobou nie je premlčaný, na čo by musel prihliadať aj bez prípadnej námietky premlčania. Rovnako z obsahu spisu a doteraz vykonaného dokazovania nie je možné zistiť a overiť, či pri uzatváraní Zmluvy sa dodávateľ dostatočne venoval zisteniu bonity žalovanej. Prvoinštančný súd mal povinnosť procesne vo vzťahu k spotrebiteľovi postupovať v zmysle vyššie uvedených ustanovení, t.j. okrem iného mohol a mal vykonať aj ďalšie dôkazy pre správne rozhodnutie vo veci. Vôbec nevyhodnotil a nezaoberal sa Zmluvou, či táto neobsahuje nekalé zmluvné podmienky a či nároky z nej nie sú vymáhané v rozpore so zákonom. Prvoinštančný súd nedostatočne vyhodnotil finančné nároky, ktoré žalobcovi priznal, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, či priznané sumy boli alebo neboli dôvodne priznané žalobcovi. V odôvodnení žiadne vyčíslenie týchto finančných nárokov nie je uvedené. Nie je preto možné zistiť oprávnenosť a správnosť ich priznania žalobcovi vo vzťahu k žalovanej.

29. Z uvedeného je možné jednoznačne ustáliť, že napadnutý rozsudok nespĺňa atribúty ust. § 220 ods. 2 a 3 CSP. Civilný sporový poriadok určuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Je nutné zdôrazniť, že odôvodnenie je veľmi dôležitou súčasťou rozsudku, preto z neho musí vyplývať, z čoho súd vychádzal pri hodnotení dôkazov a ktoré skutkové tvrdenia strán boli nimi potvrdené alebo vyvrátené. Odôvodnenie nie je súhrnnom súdneho spisu, preto sa v ňom nemajú opisovať kompletne svedecké výpovede, ani texty listinných dôkazov. Obsahom hodnotenia dôkazov je aj opísanie úvahy súdu o tom, ktorý z vykonaných dôkazov považuje za hodnoverný a ktorý nie, aké zistenia vyvodil z dôkazov, ktoré si odporujú alebo sa vylučujú. Tiež uvedie, ktoré dôkazy neboli vykonané a z akého dôvodu. Je vhodné najprv uviesť dôkazy, z ktorých vyplývajú rozhodujúce čiastkové skutkové zistenia. V prípade rozporov súd odôvodní, prečo konkrétny dôkaz považuje za vierohodný a iný nie. Je pritom potrebné vychádzať zo základného princípu voľného hodnotenia dôkazov zakotveného v článku 15 Základných princíпов CSP a v § 191 ods. 1 CSP. Nie je pritom prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom (viď nález I. ÚS/114/2018).

30. Zatiaľ v konaní bolo jednoznačne ustálené, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.07.2015 je zmluvou spotrebiteľskou. Nebolo však náležite vyhodnotené, či v danom konaní uplatňované nároky nie sú uplatňované prípadne aj z neprijateľných zmluvných podmienok či bola náležite zisťovaná bonita žalovanej pri uzatváraní tejto Zmluvy a nebolo náležite postavenie žalovanej vyhodnotené ako postavenie spotrebiteľky, ktorej má súd poskytnúť zákonnú ochranu.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu výrokov I. a III. O trovách konania postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zmysle § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v tomto zrušujúcom uznesení.

32. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude riadne vyhodnotiť postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, preveriť, či Zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, či nárok nie je premlčaný, najmä s poukazom na to, že z obsahu spisu zatiaľ vyplýva, že dôvodom na zosplatnenie úveru mohla byť už splátka splatná 20.06.2016, keďže z prehľadu splátok a úhrad na č. I. 10 spisu sa dá vyvodiť, že táto splátka nebola riadne uhradená a či pri uzatváraní zmluvy bola náležite dodávateľom skúmaná bonity žalovanej. Keďže žalovaná uzatvárala uvedenú zmluvu ako spotrebiteľka, je potrebné riadne sa zaoberať podmienkami tejto zmluvy a vyhodnotiť ich, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré nie sú platné a z ktorých nároky žalobcovi neprináležia. Pritom súd je oprávnený v zmysle § 295 CSP vykonať aj také dôkazy, ktoré spotrebiteľka nenavrhne, prípadne ich má sám

zabezpečiť. Prvoinštančný súd bude musieť vyhodnotiť finančné nároky uplatnené predmetnou žalobou v zmysle vyššie uvedeného, teda či nie sú uplatňované z neprijateľných zmluvných podmienok. Ich finančné vyčíslenie musí byť uvedené aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, aby bolo jednoznačné, z čoho vyplývajú, a to pre riadne posúdenie ich oprávnenosti. Súd prvej inštancie bude rovnako povinný svoje nové rozhodnutie riadne odôvodniť tak, aby spĺňalo kritériá uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne opätovne aj o všetkých trovách konania.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).